

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

12 מרץ 2014

תמ"ש 53472-12-11 א (קטין) ואח' נ' א

בפני **כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר**

תובעים
 1. ש.א (קטין)
 2. ה.א (קטין)
 3. ל.ב

ע"י עו"ד מיטל אביקסיס

נגד

נתבע
 א.א
 ע"י עו"ד אמיר שי

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962](#): סע' 15, 17, 25

[פקודת הראיות \[נוסח חדש\], תשל"א-1971](#): סע' 20

פסק דין (מתוקן)

התיקון הוא על ידי הוספת שמות עו"ד שלא נרשמו בפסק הדין המקורי

זוהי תביעת משמורת והסדרי ראייה.

העובדות הצריכות לעניין:

הצדדים הם בני זוג שנישאו בשנת 2006. נולדו להם שתי בנות הבכורה בת 6,5 ילידת 9.7.2007 ואילו הצעירה ילידת 20.10.2010. כבת שלוש וחצי.

התביעה הוגשה על ידי האם בחודש דצמבר 2011 לאחר שתארה התנהגות אלימה פיזית וכלכלית מצד הנתבע וניסיון לשקם את נישואיהם שלא צלח. היא תבעה את המשמורת על בנותיה ומינוי פק"ס לצורך קביעת הסדרי ראייה.

האב בכתב ההגנה עתר למשמורת משותפת. הוא התכחש לטענות האם כלפיו. הבהיר שהקשר שלו עם בנותיו מאוד חם וקרוב וכי הוא מאוד מעורב בטיפול בהן.

ההליך המשפטי:

ב- 30.1.2012 – הגישה האם בקשה לקביעת משמורת זמנית בעקבות רצונה לעזוב את הבית ולעבור להתגורר בדירה שכורה. היא הגישה את הבקשה במעמד צד אחד בטענה שהיא חוששת מתגובתו של האב בהיותו לטענותיה אדם אלים. האב חזר והגיב שהוא מעוניין במשמורת משותפת. בעקבות הדברים הללו, מונתה פק"ס וניתנו לה סמכויות לקביעת הסדרי ראייה. בשלב טרומי זה, נקבעה המשמורת הזמנית של הקטינות, שהיו אותה עת בנות שנה וחצי ובת כארבע וחצי שנים אצל אמן.

ב- 15.2.2012 – במועד זה נדונה במעמד הצדדים, בקשתה של האם לקבלת צו הגנה כנגד האב. במסגרת הדיון, נשלחו הצדדים ליחידת הסיוע. השניים נפגשו פעמיים ביחידת הסיוע (ראה דיווחים מיום 15.2.2012 ומיום 28.2.2012) במסגרת הדיונים ביחידת הסיוע נקבעו בהסכמה הסדרי ראייה של האב עם הילדות: ביום ג' נקבע שהאב ייקח את הבנות מהמסגרות החינוכיות עד למחרת בבוקר וביום ה' ייקח מהמסגרת החינוכית ויחזיר את הבנות לבית האם בשעה 19.30. בנוסף אחת לשבועיים לסירוגין, האב ייקח את הבנות בימי שישי בשעה 12.00 ויחזירן לבית האם במוצ"ש. עוד נקבע כי לאחר פרק זמן של שבועיים, אם תפקודן של הבנות יהיה לשביעות רצון האם, האב יוכל להלין את הבנות אצלו גם ביום ה'. בפגישת מעקב ביחידת הסיוע לא הגיעו הצדדים להבנות ביחס להסדרי ראייה ובכל מקרה, באשר ללינה ביום ה'. יחידת הסיוע ביקשה שהמשך הטיפול במשפחה יתקיים באמצעות פק"ס.

ב- 30.4.2012 – התקיים דיון בפני. מאחר ובשלב זה טרם הונח התסקיר לא מצאתי לשנות מהסדרי הראייה שנקבעו בעזרת יחידת הסיוע.

ביום 10.7.2012 – הוגש התסקיר הראשון. פקידת הסעד דיווחה בתסקיר על המידע שקיבלה מהפסיכולוג החינוכי מר _____ שטיפל בהורים שנים לפני עריכת התסקיר ונפגש איתם במהלך 10 פגישות. הפסיכולוג דיווח לה על מתח בין ההורים. על דפוסי הורות שונים, האם פתוחה ומוותרת בעוד האב מדגיש את השמירה על גבולות וכללים. הוא התרשם שלאב צורך בשמירת הגבולות בשל חרדה מפירוק היחסים והוא אף יעץ לאב לפנות ולהתייעץ עם פסיכיאטר. יחד עם זאת, הוא מצא שמדובר באב טוב שמוכן להתגמש, ללמוד וליישם.

התרשמותה הכללית של פק"ס הייתה מהורים אינטליגנטיים, חיוביים ודואגים לילדות. שניהם רוצים בטובתן ובקרבתן, שניהם בעלי יכולת מסוגלות הורית טובה, אך לאור הקונפליקט שקיים ביניהם השניים זקוקים להדרכה הורית.

המלצותיה של פק"ס היו למשמורת משותפת של שנה עם הסדרי ראייה התואמים את אלו שנקבעו ביחידת הסיוע. בשינוי אחד שעד אגיע הקטינה ה. לגיל שנתיים האב ייקח את הבנות ללינה אחת לשבוע ביום ב וכשתגיע ה. לגיל שנתיים בחודש אוקטובר 2012 הסדרי ראייה יהיו פעמיים בשבוע אצל האב בימים ב' ו-ד' כולל לינה ובכל סוף שבוע שני. היא הפנתה את השיניים לקבלת הדרכה הורית וביקשה להמשיך ולפקח על הסדרי ראייה למשך שנה נוספת.

ב- 15.7.2012 – במהלך הדיון טענה האם כנגד המשמורת המשותפת. היא טענה על אובססיה של האב כלפי הקטינה ש. על כך שהוא ישן איתה באופן צמוד בלילה ועל האלימות שלו. כל אלו לטענתה לא באו לידי ביטוי בתסקיר, למרות שמסרה אותם לפק"ס.

לטענת האב, האם ממדרת אותו מהטיפול בבנות. הוא דחה את הטענה שהוא ישן עם הבנות. הוא תאר עצמו כאב מאוד מעורב.

לאחר שמיעת הצדדים וממצאי התסקיר, המסוגלות ההורית הטובה של השניים, היותם הורים טובים חמים, אוהבים, חיוביים ודואגים לבנות, ניתנה החלטה על ידי לפיה נקבעה משמורת משותפת לשני ההורים. הסדרי הראייה נקבעו בהתאם להמלצות פק"ס עם הרחבת הסדרי הראייה הכוללים לינה לכשהקטינה ה. תגיע לגיל שנתיים. הוענקו סמכויות לפקידת הסעד והתבקש תסקיר משלים עד לחודש מרץ 2013.

דחיתי את בקשת האם בשלב זה, לחקור את פקידת הסעד על מנת לאפשר להסדרי הראייה המוצעים להיבחן וצינתי שלאחר התסקיר המשלים ניתן יהיה לשקול מחדש חקירת פק"ס.

הצדדים ביקשו למסור עמדתם לתסקיר שהתקבל סמוך לדיון. אפשרתי להם לעשות כן ובהחלטתי מיום 30.7.2012 קבעתי שלא מצאתי לשנות מהחלטתי באשר למשמורת הזמנית המשותפת תוך הדגשה שמבחינת מותב זה **תמיד ברירת המחלטה צריכה להיות משמורת משותפת ואחריות הורית משותפת ככל שאין מניעה לכך. כשלעצמי אני סבורה שככל שמדובר בהורים מיטיבים, בעלי מסוגלות הורית טובה, דרך המלך וטובת הקטינים היא קביעת אחריות הורית משותפת.**

תסקיר משלים מיום 14.3.2013 – בתסקיר זה צוינה טענת האם כלפי האב שחושף את בנותיו לקשרים חברתיים משתנים שלו עם בנות זוג. היא הביעה כעסה על כך שהקטינות נחשפות לדמויות משתנות. האם הביעה התנגדותה למשמורת משותפת מהטעם שהאחריות העיקרית ביחס לבנות נופלת על שכמה בכל הנוגע לקשר עם המסגרות החינוכיות והטיפול הרפואי בבנות. היא הוסיפה שהתקשורת בינה לאב לקויה. היא הביאה לדוגמא אירוע שהאב לקח את הקטינות ל _____ מבלי שידווח לה, ובימים שלא התקיימו הסדרי ראייה איתו. האב לעומת זאת קבל על כך שהאם מערבת את הקטינות בסכסוך ביניהם והמשיך לטעון שהאם ממדרת אותו מהטיפול בבנות בעוד שהוא תופס עצמו כאב משמעותי. הוא ביקש להמשיך במשמורת המשותפת והביע חשש מכך שבמידה ולא תקבע משמורת משותפת האם תמדר אותו מהבנות.

פק"ס ציינה את מסוגלותם ההורית הטובה של שני ההורים, האכפתיות לקטינות והדאגה. פק"ס ציינה את מסירותו של האב לבנות, את הדיווחים החיוביים ממוסדות החינוך על הקשר עם שני ההורים. לאור כל הדברים הללו, המליצה פק"ס על משמורת משותפת ועל הרחבת הסדרי ראייה כך שאחת לשבועיים, באותו שבוע שהקטינות אינן שוהות בבית האב, הוא יפגוש את הבנות **גם ביום חמישי משעה 16.00 – 19.30**. באשר להסדרי ראייה עם לינה המליצה פק"ס שכאשר תגיע לגיל שלוש (בניגוד לגיל שנתיים מהתסקיר הקודם) הבנות תלונה אצל האב בסוף השבוע השני. הסדרי הראייה שהומלצו לפיכך היו **בימים ב' וד' שיכללו לינה עד למחרת בבוקר כשהאב מחזיר את הקטינות למסגרות החינוכיות ובחודש אוקטובר 2013 כאשר ה תהייה בת שלוש שנים יחזיר האב את הקטינות אחת לשבועיים, לאחר שהותן אצלו בסוף השבוע, ביום ראשון**, אל המסגרות החינוכיות.

דיון מיום 3.7.2013 - הדיון נערך לאחר הגשת התסקיר. האם התנגדה להמלצות הכוללות לינה בסוף השבוע וטענה שיש לה חילוקי דעות לאורך כל ההליך עם פק"ס. האב ביקש לאמץ ההמלצות. בהחלטתי מאותו מועד מצאתי לאמץ את המלצות פק"ס בשל התפקוד הטוב של שני ההורים, התרשמותה משני הורים מיטיבים לקטינות, בעלי מסוגלות הורית טובה וההשלכות החיוביות שיש

לכך על שתי הקטינות. במיוחד לאור העובדה שכל אותה תקופה המשמורת הזמנית של הקטינות הייתה משותפת והיו לכך השלכות חיוביות לגבי שתי הקטינות. יחד עם זאת נקבע מועד לחקירת פק"ס.

תסקיר משלים מיום 30.10.2013 – בתסקיר זה שבה פק"ס על עמדותיה ביחס להורים וביחס למצבן החיובי של הקטינות. היא ציינה את טענות האם על התקשורת הלקויה עם האב היא סיפרה לפק"ס על כך שהאב איננו עומד בתשלום המזונות ועל כך שהוא מערב את הקטינות בסכסוך ביניהם. היא התנגדה למשמורת משותפת משום שלטענתה עליה מוטלים כל התפקידים הקשורים בבנות. האב לעומת זאת מצדד במשמורת משותפת. הוא קבל על כך שהאם איננה משתפת אותו ואף מסרבת לענות לו. היא סוחטת אותו כלכלית ולא מאפשרת לו הרחבת הסדרי ראייה. פק"ס מציינת את ממצאיה מפגישות האינטראקציה בין כל אחד מההורים והקטינות ומסקנותיה מקשרים חיוביים של ההורים עם הבנות. מצאה שהבנות נהנות ונינוחות עם האב שיודע אף להציב להן גבולות. היא מצאה שהילדות נהנות עם האם שיודעת להעסיק את שתייהן להפעיל אותן ולתת להן חיזוקים חיוביים.

פק"ס שבה להמלצותיה הקודמות אך הוסיפה הצורך בהדרכה ותיאום הורי. היא ציינה כי בזמן הקרוב תבדק אפשרות לשלבם במסגרת המרכז להורות משותפת ב_____.

ביום 12.11.2013 נחקרה פקידת הסעד- פק"ס נחקרה על ידי ב"כ האם ביחס להמלצותיה לגבי משמורת משותפת למרות טענותיה לחוסר תקשורת בינה לבין האב. עמדתה של פק"ס הייתה: "אני אומרת שהיה מצוין אם הייתה תקשורת אז לא היו צריכים אותי וזה לא תנאי בסיסי למשמורת משותפת, לכן המלצתי על הדרכה הורית" (עמ' 14 מול שורות 15 ואילך). פק"ס ציינה בחקירתה שמסקנותיה להמליץ על משמורת משותפת נבעו מהתרשמותה מהאינטראקציה של ההורים עם הילדות, מהשיחות איתן, מהמידע שקיבלה מיחידת הסיוע, מהמידע שקיבלה מהפסיכולוג שטיפל בהם ואמר שמדובר באבא טוב ולמעשה ממכלול הנתונים שאספה (עמ' 15 מול שורות 19 ואילך) באשר לסיטואציה שבה האב לקח את הקטינות ל_____, ללא ידיעת האם, מסרה פק"ס שהיא מצפה לשינוי לאחר שההורים יקבלו הדרכה הורית. עמדתה הייתה שבמקרה מסוג זה שהאב לוקח את הקטינות ללא ידיעת האם, על האם לפנות למשרה (עמ' 16 מול שורות 13 ואילך) במענה לחקירת ב"כ האב מסרה פק"ס התרשמותה משני הורים טובים שבהתנהגותם משלימים זה את זה. פק"ס לא קיבלה את עמדת ב"כ האב **להרחיב את הסדרי הראייה למספר ימים רצופים בשבוע אצל כל הורה** בשל הנתק שיוצר בין הקטינות מכל אחד מההורים. פק"ס מודעת לכך שהאם איננה משתפת בהדרכה הורית כשהסיבה לכך כספית לפיכך הבהירה שהיא מנסה לפתור את הבעיה על ידי הפניית המשפחה למרכז להורות משותפת ב_____. היא הבהירה שאם ההורים אינם נמצאים במסגרת תיאום הורי עדיין יש אפשרות לכל אחד מהם לקבל הדרכה הורית.

דיון:

בפני תביעה למשמורתן של שתי קטינות, בנות שש וחצי ושלוש וחצי שנים. העיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לקבוע משמורתם של קטינים הוא עקרון טובת הילד אשר יסודותיו נקבעו **בסעיפים 15 ו-17 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות**, תשכ"ב - 1962.

פרידת ההורים ופירוק המסגרת המשפחתית לעולם פוגעת באינטרסים של הקטינים אשר טובתם דורשת מערכת משפחתית יציבה המתקיימת בעזרת שני ההורים. לכן, שקילת טובת הילדים בקשר למשמרות והסדרי הראייה היא בבחינת הרצון להשיג את הרע במיעוטו. על עקרונות אלו עמדה כב' השופטת דורנר ברשות ערעור אזרחי 4575/00, פלוני נ' אלמוני פסק הדין מיום 8.1.2001 המתייחסת בפסה"ד גם ל-לע"א 503/60 וולף נ' וולף, בעמ' 764.

בהתאם לחזקת הגיל הרך הקבוע הן בסעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב – 1962, קטיין מתחת לגיל 6 יהיה במשמורתה של האם.

עקרון זה איננו מוחלט. בית המשפט הנדרש לסוגיית משמורת קטינים צריך לשקול כל מקרה לנסיבותיו ולהכריע ביחס לטובת הילד הספציפי אשר בעניינו הוא דן, מהי טובתו הקונקרטי (ראה בג"ץ 5227/97 דויד נ' בית-הדין הרבני הגדול בירושלים פ"ד נה (1) 453 (1998)).

ההכרעה בדבר טובתו של הקטיין צריכה להתבסס על מכלול הראיות שנפרסו בפני בית המשפט, לרבות חוות דעת מומחים מקצועיים, פקידי סעד אשר להם הידע והניסיון המקצועי אך עדותם היא בגדר ראייה ככל ראייה.

כמובן שכל שאין כל ראייה בעלת משקל לסתירה של אותה עדות ותסקיר פק"ס, בית המשפט ייטה לאמץ את המלצותיה ומסקנותיהן. (רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)), ע"א 3554/91 פלוני נ' היועמ"ש (פס"ד מיום 9.10.91).

אך לעולם האחריות להכריע היא של בית המשפט (רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)).

התסקיר אמנם איננו בגדר חוות דעת מומחה, כמשמעותה בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1970, אולם לתסקיר מוענק מעמד מיוחד בחיקוקים שונים וכבר נקבע שיש לתת לו משקל יתר, בדומה למומחה, פק"ס היא גורם אובייקטיבי וניטרלי, הממלאת חובתה בהתאם לחוק ועל פי החלטות בית המשפט (ע"א 3554/91, פלוני נ' היועמ"ש, פסק דין מיום 9.10.91; בע"מ 5072/10 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 26.10.10, סעיף 17 לפסק הדין של כב' השופט גרוניס (כתוארו דאז); בע"מ 4259/06 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פורסם בנבו, 13.7.06, סעיף 32 לפסק הדין; עמ"ש (מחוזי ת"א) 55785-02-12 ק.ש.נ' ע.ש., סעיף 32 לפסק דינו של כב' השופט שנלר, 20.9.12).

כפי שפורט לעיל בכל התסקירים המליצה פק"ס בתיק זה על משמורת משותפת לפחות באופן זמני ואת המלצותיה בעניין זה מצאתי לקבל.

בשנים האחרונות החלה להתפתח גישה חדשה אשר מבקשת לדחוק את התפיסה המשפטית העוסקת בהחזקת קטינים ובקביעת הורה משמורן ובמקומה להנחיל עקרונות משפטיים חדשים אשר מתבססים על מודל של אחריות הורית, כשהשאיפה היא לאחריות הורית משותפת.

מודל זה מתבסס על ממצאי מחקרים שהצביעו על חשיבות תפקידם של שני ההורים בהתפתחות ילדיהם. חשיבות שהופכת למשמעותית עוד יותר כאשר ההורים מתגרשים. מסקנותיהם של אותם מחקרים היו שכל שאבות היו מעורבים בחיי ילדיהם וניתנה להם הזדמנות להעניק (לילדים)

תמיכה רגשית ובטחון והם סייעו במתן מענה לצרכיהם הלימודיים, התפקודיים והחברתיים, אותם קטינים תפקדו ברמה חברתית טובה יותר והסתגלו למצב שנוצר בעקבות הגירושין, טוב יותר מאלו שלא זכו בשני הורים תומכים ושותפים לגידולם.

עוד נמצא שמתן עדיפות להורה אחד על פני האחר על ידי קביעתו כהורה המשמורן מעניקה לאותו הורה יתרונות ביכולת ההשפעה על הילדים, ביחס שלהם כלפי ההורה האחר עד כדי יצירת ניכור בין הילדים להורה האחר.

יחד עם זאת, כדי לקבוע ששני ההורים יקבעו כאחראיים במשותף לילדיהם או במילים אחרות כדי שתקבע משמורת משותפת חייבים להתקיים מספר תנאים מקדימים אותם מנה כבי' השופט גרינברג בתמ"ש (נ-ם) 19660/07, פלונית נ' אלמוני, 690, 694 (פס"ד מיום 3/9/08) והם: מסוגלות הורית טובה של שני ההורים, רמת שיתוף פעולה בין ההורים, הערכה הדדית, תפיסת הילדים את שני הבתים כמרכזיים בחייהם ומרחק גאוגרפי קטן.

במסגרת דיון בתיק שהתנהל בפני (ראה: תמ"ש 28951/09 (ראשל"צ) פסק דין שלי מיום 7.1.2010) הבאתי את עמדתם של שני חוקרים מאוניברסיטת חיפה שהעידו על החשיבות של אחריות הורית משותפת. פרופ' שגיא שוורץ הגדיר אחריות הורית משותפת כניסיון להביא את שני ההורים לשני בתים יציבים עם מעורבות שווה והוסיף שהכלל צריך להיות משמורת משותפת והחריג הוא משמורת שתקבע אצל הורה אחד. זאת רק כאשר ההורה השני איננו מתנהג בצורה נורמטיבית וקיימים ממצאים פתולוגיים.

לעומתו פרופ' רימרמן הציג עמדה פחות גורפת. הוא התייחס בעדותו למצבים שהיה שוקל התאמת משמורת משותפת לאור ממצאים ותצפיות על מערכת היחסים בין כל אחד מההורים והילדים. בין שיקוליו מנה ביטויים רגשיים של הילדים בעת כניסה ויציאה של כל אחד מההורים למפגש עם הילד.

שני המומחים הסכימו שיש צורך בהדרכה של שני ההורים וליווי מקצועי כדי לקיים משמורת משותפת כהלכתה.

עמדתי שלי שהלכה והתחזקה במהלך השנים מאז מתן אותו פסק דין. שיש צורך לבדוק ולבחון כל מקרה לגופו של עניין כאשר המטרה היא לקבוע אחריות הורית משותפת ככל שהדבר ניתן, גם אם בתחילת הדרך מתגלים קשיים. יש צורך בכל תביעת משמורת לבחון את מצב ההורים, מסוגלותם ההורית, הקשר ביניהם ובין הילדים, מידת המעורבות שלהם בחיי ילדיהם עובר לקונפליקט הגירושין, מידת הזמינות והפנאי שלהם לילדיהם. באיזו מידה הרצון לקבל אחריות הוא כן ואמיתי או מהווה אסטרטגיה לניהול הסכסוך המשפחתי-משפטי. מה היה הקשר בין הילדים ובין כל אחד מהורים טרם החל הסכסוך בין ההורים ורצונם של הקטינים עצמם בהתייחס לגילם. יכולה אני להמשיך ולמנות משתנים נוספים אשר באים לידי ביטוי באופן שונה בקרב כל אחת מהמשפחות המתדיינות.

מסקנה נוספת אליה הגעתי במהלך השנים לאחר קביעת משמורת משותפת בלא מעט מקרים שאין להעמיד את התקשרות החיובית והערכה ההדדית בין ההורים כתנאי לקיומה משני טעמים האחד שבתחילת ההליכים, כל עוד לא ניתן פסק הדין הצד שמסתייג ממשמורת משותפת ימנע מלפתח קשר חיובי עם ההורה האחר כדי שיוכל להשתמש בחוסר התקשרות כטעון נגד. הטעם השני הוא שהניסיון מראה שכאשר מדובר בשני הורים מיטיבים, בעלי מסוגלות הורית טובה המעוניינים בטובת ילדיהם, תתפתח עם הזמן תקשורת סבירה ועניינית מספקת ביניהם, לאחר מתן פסק הדין.

יש לציין שבפסיקה התפתח מושג חדש של תקשורת פונקציונאלית שאליה צריך לשאוף לפחות בתקופה הראשונה.

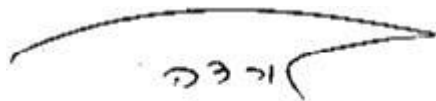
תקשורת טובה בין ההורים ביחס לילדים ראוי וצריך לפתח באמצעות הפנייתם לקבלת הדרכה ותיאום הורי ועל כך ממליצה פק"ס גם במקרה זה.

מכל מה שבא לפני, המסוגלות ההורית הטובה של שני ההורים, היותם שניהם הורים מיטיבים אוהבים ובעלי רצון ויכולת לענות על צרכי בנותיהם, ההתפתחות התקינה של הקטינות כפי שעלתה מתסקירי פק"ס: התרשמותי מהצדדים במהלך הדיונים לאחר ששמעתי כל אחד מהם יותר מפעם אחת, אני מוצאת לקבוע את משמורתן המשותפת של ההורים ביחס לבנות. הסדרי הראייה יתקיימו בהתאם להמלצות פק"ס אשר שקלה בין שיקוליה את גילן של הבנות וצרכיהן. שני ההורים יקבלו הדרכה הורית בהתאם להמלצות התסקיר.

לאור תוצאות פסה"ד כל אחד יישא בהוצאותיו.

פסק הדין ישלח לפרסום

ניתן היום, י' אדר ב' תשע"ד, 12 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

ד"ר ורדה בן שחר, שופטת

ד"ר ורדה בן שחר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)